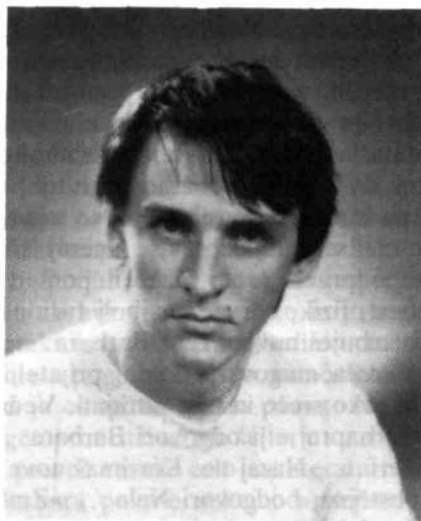

jaz vidim boljšo rešitev, vrnila bi se spet, vendar ne na isto mesto, marveč *nad* isto mesto. Človek se celo življenje vrača *nad* stvari, ki jih je nekoč doživel. Življenje je spirala, reče Lena... »Kakšna je ta spirala? Vzmet, vedno enako oddaljena od središča, ali polžek, da enkrat prideš do cilja?« povpraša Mojca, to je tista, ki piše kratkočasne zgodbe iz študentskega življenja... »Moje doživljanje je drugačno, ni zajeto v enorazsežni kontinuum. Svet je večrazsežen, spirala, linija, ravna, skrivenčena, vse to se mi zdi premalo; ni samo pot naprej in nazaj, obstaja več vrst prostorov, v katere potujemo,« reče Aljaž, kemik... »Jaz skoraj ne verjamem v to. Tudi ne verjamem več v naključja,« reče Lena... »Jaz mislim, da so naključja zakoni, ki jih ne poznam,« reče Fina, tista, ki piše zgodbe posebej o rokah, posebej o očeh... »Tisto, kar si prej rekla, da se nazaj ne da hoditi, tisto ni tako. Seveda, čisto nazaj ne moreš priti, v isto situacijo. Lahko pa v zelo podobno. Spomnim se: če se mi sanja nekaj proti jutru, je to povsem enaka stvar, ki bi se mi zgodila sredi dneva,« reče Nezim... »Zdaj pa o tej drugi pesmi, o grmadi. Da jo boš naredila in se v njej sežgala, čeprav moraš še ljubiti, še živeti. Je to svarilo sami sebi?« vpraša Lena... »Ne,« skoraj zavpije Barbara, »tega nisem hotela. To sovražim. Ampak če se ne poglobiš v smrt, potem tudi življenja ne moreš spoznati... »Pa si rečeš, ko ti gre najslabše, da se vrneš. Recimo pa, da se ujameš za kako vejo?« se spet oglasi Lena... »Saj ti sežig ne pomeni konca. Zdi se mi kot izkušnja, pomembno je, da greš proti življenju, kolikor ti dovoli, da bi se preizkusil,« odgovori Barbara... (Nadaljevanje in konec prihodnjič)

S poslednjimi odmevi

Rade
Krstić

BESEDA
SE TRGA
Z VERIGE
SMRTI

Beseda se trga z verige smrti.
Skozi kri in meso se vlečejo
težki dihi pozne lune.
Beseda rožlja z verige.

Na členkih samote
se odpre svetloba
in jo vzame.

SVEČA Pregrobi so udarci vetra
v laseh sive školjke.

Ni čistega plamena
brez oddanega voska,
ni svetlih daljav
brez modre roke.

Z zlatom posuta tla
dvigajo s svojega dna
na tisoče natkanih niti
in bežeče prasketajo
na večno vladajočih prstih
zamišljenega sna.

BELI LOK Z očmi se dotikajo
Tebe.
Dlani so odprte.
Na njih sprejeta milost,
ki v čisti vodi
razsvetljuje.
Vrhovni pojmi jo spoštujejo
na prekritih licih.

Skrivnosti poslušajo
to stvar.

IZRAŽENA Podoba
drsi s črke
in šine.

Do danes takšna popolnost!
Vijuge si celijo rane,
ko zaslišijo
sonce.

Bleščave prihodov
in magičnih nog
se zazrcalijo
od dobrote.

Podoba
drsi in šine,
šine in drsi
podoba
s črke.

DRAGULJ Zlat prah
in zlato oko.
Na svetem mestu
se pogovarja Kaustubha
s smrtjo.
Pravi ji,
da je slep,
da ne vidi v nesmrtnost.
Smrt
se stemni.
In v zlatem prahu
se pokažejo
poti.

ŽIVOSOLZJE V strašnih mukah umira
plemenitost, pogum zaključka.

Napaka je spregledana.
Njeni izvršitelji so mrtvi.

Skozi usmrčeno
povečevanje nešteti oblik
naravno izginja
njegova zunanjsčina.

Napaka je spregledana.
Njeni izvršitelji so mrtvi.

Svoji ljubljene žene
v skladu s polno luno

prav kot polna luna
jaz sem.

Napaka je spregledana.
Njeni izvršitelji so mrtvi.

IZGUBLJENOST V SMISLU

Ampak ker jo je
poučil do konca,
v jezerih
postane oseba.

Ampak ker jo je –
prosim te,
pojasni mi vse to,
je vse od samega začetka želela.

Ampak ker jo je –
s čisto mislijo iz biserovine,
toda nobeden med njimi
ni v vseh smereh.

Ampak ker jo je
z resnico seznanil v hipu,
v besedah
obdrži oboje.

DESET PESMI

Besede
stisnejo sanje v kot.
Molčanje stvari
nepremakljivih
stopnjuje identiteto napetosti
na njihovih utrdbah.

Tako kot božje zapovedi
vsrkavajo skozi
materijo
metafizično poezijo,
ki vzdihuje v izrazu
njihove največje zgoščenosti.

MORJE Zlato rumen Maitreya
stopa
po kraljevskih tleh
proti nekdanjemu preročišču.

Poslušajte njegove besede!

In tako občutiti.
Miren pogled in jasno
izražene vzdihe
in tišino, skozi katero
se dvigajo topli plameni.
Zlato rumen Maitreya
z modrimi očmi,
tihim čelom
in šelestečimi ustnicami.
Poglejte njegove valove!

BOGASTVO Dragulj, ogrlica,
prstan in zapestnica.
Rezultati
morja.

Bele čaše
se zibljejo
in skozi rumeno svilo dajejo
semena kapljo za kapljo.

Dragulj, ogrlica,
prstan in zapestnica.